

tiltraadt Forslaget, om det end havde været aldeles klart, at det kun vilde være en Bebyrdelse for Statskassen. Thi det forekommer mig, at, naar man i andre Tilfælde, hvor Taleren har været om høiere stillede Embedsmænd, mindre har ladet det være afgjørende, om en Bebyrdelse eller en Formindfælselse skete, saa troer jeg, at man saameget mere kan finde sig bevæget til her at see en lille Smule igjennem Fingre med Hensyn til Bebyrdelsen for Finantserne. Saa meget stor forekommer det mig dog, at den ikke kan blive ved dette Forslag fremfor ved Udkastet. Forøvrigt skal jeg dog ikke trætte det høitærede Thing med videre at gaae ind paa Begrebet om Vilkaarlighed; jeg vil kun tilføie, at der ikke hos mig har været nogen Tilbøielighed til Vilkaarlighed, dette Ord taget i dets mindre gode Betydning, ved Tiltrædelsen af dette Vædringsforslag, og jeg har ikke følt den Smag, som den ærede Ordfører talte om at maatte findes hos dem, der kunde fremkomme med et saadant Vædringsforslag.

Skoleforstander Sørensen: Naar den ærede Ordfører bemærkede, at det Exempel, jeg anførte, ikke indeholdt noget Beviis eller nogen Anbefaling for Vædringsforslaget med Hensyn til Besparelsen, da skal jeg tillade mig at bemærke, at han vistnok har overhørt, at jeg tillige yttrede, at det vilde gjælde om enhver anden Talsforrelse. Han meente nemlig, at det ikke var tænkeligt, at 100 af disse Soldassistenten paa eengang kunde nyde Pension. Det er jo vel ogsaa muligt, at et saa stort Antal ikke paa een Gang ere pensionsnydende; men, hvis man tager et mindre Tal, f. Ex. 10, bliver Forholdet, der fremkommer, det samme. Det vil da efter Lovforslaget udgjøre circa 5000 Rbd. og efter det stillede Vædringsforslag circa 3000 Rbd., og Forholdet stiller sig altsaa fremdeles i Faveur af Forslaget, med Hensyn til Besparelse.

Krabbe: Skjøndt den høitærede Finantsminister har reduceret de ærede Herrer Forslagsstilleres Forslag til en meget ubetydelig Størrelse, har han dog givet dem den Trøst, at de ikke vilde have været i Stand til at komme frem med noget Fuldkomnere, fordi de ikke have været tilstrækkelig instruerede. Han

har tillige yttret, at den Understøttelse, som skulde gives dem af Soldvæsenets Embedsmænd eller Betjente, som ikke havde Kongelig Bestalling, burde bestemmes ved en særlig Lov, da deri Reglerne nøie kunde fastsættes. Jeg maa nu beklage, at en saadan Lov ikke er bleven fremlagt samtidig med den foreliggende Lov, da vistnok Lovforslaget eller Loven da vilde have faaet en anden Skikkelse, end den, den nu vil faae.

Dreier: Jeg veed ikke, om det maa være mig tilladt blot i al Korthed at udtale en Beklagelse, som det egentlig havde været min Hensigt at udtale, da jeg forrige Gang havde Ordet. Det er nemlig en Beklagelse over, at det Forslag til en Pensionslov eller Understøttelseslov for Underklasserne, som den høitærede Finantsminister i sit sidste Foredrag antydede eller bebudede, ikke tidligere er fremkommet eller her har været tilstede, forinden denne Sag kom under Afgjørelse; thi, havde et saadant Forslag foreligget, saa vilde megen Forlegenhed og megen Tvivl om, hvorledes man egentlig havde at forholde sig og hvad der kunde være hensigtsmæssigt at foretage, være undgaaet.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning over det af Beskely, Dreier, Borgen, S. P. Hansen og Flensborg stillede Forslag, hvorved dets første Alternativ:

1) at det sidste Punctum af § 5 udgaaer, og at istedet derfor sættes:

enten: „Naar de til 4de Klasse Henhørende affstediges, efter i 10 Aar at have været ansatte i Sold- og Consumtionsvæsenets eller anden Stats tjeneste, tilstaaes de livsvarig Understøttelse af Finantsministeriets Understøttelseskasse indtil 300 Rbd. aarlig, efter de forslige Understøttelser hidtil fulgte Regler.“

blev forkastet med 28 Stemmer mod 15; hvorefter Forslagets andet Alternativ:

2) eller ligesom første Alternativ med den Forandring, at istedetfor „300 Rbd.“ sættes „200 Rbd.“,

ligeledes blev forkastet med 27 Stemmer mod 15.

Formanden: Jeg veed ikke, om Noget